

Lægerne og dels Skolerne at bistaa Udvalget, idet man ved § 210, Stk. 2, har paalagt Læger, der under Udøvelsen af deres Kald hos Børn under 16 Aar iagttager Tilstedeværelsen af Blindhed eller Svagtsynethed i et nærmere angivet Omfang, jfr. herom nedenfor, at afgive Indberetning herom til det sociale Udvalg, og en lignende Pligt er paalagt Lederne af offentlige og private Skoler. Herved mener man at opnaa, at det nævnte Hovedregister bliver saa vidt muligt fuldstændigt, og at der saaledes fra Blindeinstitutterne kan opnaas Kontakt med alle blinde og svagtsynede Børn.

De blinde Børns Skoleundervisning er nu ordnet ved Lov Nr. 57 af 31. Marts 1926, der foreskriver den særlige Undervisning for ethvert Barn, der er blindt, eller hvis Syn er saa nedsat, at det af den Grund ikke kan følge Undervisningen i den almindelige Barneskole eller i særlige Skoler, der er eller maatte blive oprettede for svagtsynede. I Overensstemmelse hermed omfatter den af Udvalget foreslaaede Indberetningspligt Børn, der er blinde, eller hvis Syn er nedsat i den i fornævnte Lov angivne Grad.

Aldersgrænsen 16 Aar i § 210, Stk. 2, svarer til Bestemmelsen i fornævnte Lovs § 1, Stk. 1, Pkt. 3, hvorefter Indkaldelse til Undervisning kan ske indtil Barnets fyldte 16. Aar. Blindblevne Personer over denne Alder maa omfattes af Bestemmelsen i § 211.

Da Indberetningspligten foreskrives ikke alene af Hensyn til Skoleundervisningen, men ogsaa for eventuelt at kunne yde Hjælp ved Anbringelse udenfor Hjemmet inden Undervisningspligtens Indtræden, har man ikke begrænset Indberetningspligten til dette Tidspunkts Indtræden, men Indberetningen skal foretages »snarest muligt«, hvilket i de fleste Tilfælde af Blindhed vil betyde i Barnets første Leveaar.

Som det vil fremgaa af § 210, Stk. 4 og 5, har Udvalget foreslaaet, at Udgifterne ved blinde Børns Anbringelse i Trangstilfælde afholdes som Statsforsorg ikke alene (som foreslaaet i F. F. § 208), naar det drejer sig om Anbringelse til Undervisning paa Statsinstitut, men ogsaa naar det drejer sig om Anbringelse i en statsanerkendt Børnehave eller lignende Institution forud for den undervisningspligtige Alder, i sidste Tilfælde dog kun, hvis Udvalget har taget Initiativet til Anbringelsen i Henhold til Paragrafens 3. Stk. Ydes der i Trangstilfælde Hjælp til blinde Børns Undervisning udenfor Statsinstitutterne, jfr. Lov Nr. 57 af 31. Marts 1926, § 1, Stk. 1, Pkt. 1, in fine, eller begærer Forsørgeren det sociale Udvalgs Hjælp til Barnets Anbringelse udenfor Hjemmet inden Barnet kan modtages paa Blindeinstituttet (jfr. herved nævnte Lovs § 2), maa denne Hjælp afholdes af Kommunen uden Retsvirkning for Forsørgeren. Disse Regler for Udgifternes Afholdelse anser Udvalget for at være bedst i Overensstemmelse med nærværende Kapitels Regler sammenholdt med de Regler, der vil blive foreslaaet af Udvalget vedrørende Bestemmelser om Børneværn.

I § 211 foreslaar man den foran omtalte Indberetningspligt udvidet til ogsaa at gælde voksne, blindblevne Personer, for hvem det kan være af største Betydning, at de saa tidligt som muligt faar Bistand fra Blindeinstituttet til Undervisning og erhvervs-mæssig Uddannelse. I Forhold til de nugældende Regler betyder det, at man i Stedet for kun at have Indberetningspligt for de blinde over 18 Aar, som ikke kan ernære sig som seende, nu foreslaar, at Indberetningspligten skal omfatte alle voksne blinde. Udgifternes Afholdelse henholdsvis af Stat og Kommune er i Overensstemmelse med Princippet i nærværende Kapitel.

ad §§ 212—214 (F. F. §§ 211—212).

Hvad foran er sagt om Indberetningspligten vedrørende blinde gælder paa samme Maade for døve, og Udvalget har derfor foreslaaet Bestemmelserne om Indberetningspligten vedrørende disse affattet paa tilsvarende Maade, hvilket ligeledes gælder Bestemmelserne om Børnenes Anbringelse ved det sociale Udvalgs Bistand og om Udgifternes Afholdelse henholdsvis af Staten og Opholdskommunen. Betegnelsen »Børn, der er saa døve, at de